

MARYJA W ŻYCIU KSIĘDZA BOSKO

16 maja 1887 roku, ksiądz Bosko odprawiał Mszę Świętą przy ołtarzu Maryi Wspomożycieli Wiernych w Rzymskiej Bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa. To świątynia, którą wybudował na prośbę Ojca Św. Leona XIII. Ci, którzy przyglądali się wówczas księdzu Bosko dostrzegli, iż wzruszenie i łzy w jego oczach utrudniały mu modlitwę i wielokrotnie przerywał Mszę Świętą, jakby zanurzając się w rozmyślaniach. W zakrystii zapytano go: *Księżę Bosko, dlaczego niemal bez przerwy ksiądz płakał?* Święty odpowiedział: *Stojąc przy ołtarzu jednym wejrzeniem ogarnąłem całe moje życie, wszystko to, co Dobry Bóg polecił mi wykonać, ujrzałem wszystkie osoby, które On postawił na mojej drodze. Na nowo ujrzałem sen, który miałem jako dziewięcioletni chłopiec, w którym Najświętsza Maryja Panna ukazała mi pole pracy pośród biednych i zapomnianych chłopców, pośród ludzi młodych, odrzuconych przez świat dorosłych. W ciągu tej jednej Mszy zrozumiałem całe moje życie.* Do dnia dzisiejszego przy tamtym ołtarzu znajduje się pamiątkowa tablica, na której opisano tę historię Ojca i Nauczyciela Młodych – św. Jana Bosko.

Maryjna pobożność lokalno - tradycyjna (lata 1815 – 1841)

Pierwsza faza pobożności maryjnej Janka Bosko kształtuje się na podstawie maryjnego klimatu Piemontu, szczególnie takich miast jak Castelnuovo, Chieri i Turyn. Tu będzie miejsce na nabożeństwo ku czci Matki Bożej Bolesnej, Matki Pocieszenia i Królowej Różańca Świętego. Nie zaskakuje więc pierwsza figura w kaplicy Pinardiego przedstawiająca Matkę Boską Pocieszenia, ani pierwsza kapliczka tuż obok rodzinnego domu, czy boczny ołtarz w Kościele Św. Franciszka Salezego, ku czci Królowej Różańca Świętego.

Zasadniczą rolę w wychowaniu i kształtowaniu maryjnej pobożności Janka Bosko odegrała Jego matka Małgorzata Occhiena, nazywana Matusią Małgorzatą. Pełna ufności w Bogu Stwórcy, codziennie rano i wieczorem gromadziła swoje dzieci na wspólnej modlitwie. Poświadcza to sam ks. Bosko we wspomnieniach: *„Wspólnie odmawialiśmy modlitwy i trzecią część różańca”*. Janek Bosko imię Maryi odkrył na wargach własnej matki. To ona polecała odmawiać trzy razy dziennie Anioł Pański i przynajmniej jedną część różańca w ciągu dnia. Z macierzyńską pomocą Maryi pragnęła wychować swych synów w miłości do Boga i bliźniego. Gdy Janek Bosko wstępował do

seminarium duchownego wówczas powiedziała mu: „*Kiedy urodziłeś się poświęciłam Cię Matce Bożej, a kiedy zacząłeś naukę poleciłam ci zawsze kochać naszą Matkę. Teraz polecam ci, byś oddał się Jej cały. Kochaj tych kolegów, którzy Ją kochają. A jeśli zostaniesz księdzem, rozkrzewiaj wokół siebie miłość do Niej*”.

Wielkie znaczenie w młodym życiu Janka Bosko miał proroczy sen z dziewiątego roku życia (1824 rok) w którym widzi Maryję Dobrą Pasterkę, która wskazuje mu pole przyszłej pracy i metodę wychowania a Jezus, daje mu Mistrzynie i Przewodniczkę na życie.

Niepokalana (lata 1841 – 1858)

Po przyjęciu święceń kapłańskich, 5 czerwca 1841 roku, ks. Jan Bosko drugą Mszę Świętą sprawuje w Turyńskim Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia *Consolata*, w duchu dziękczynienia za liczne dary i łaski, jakie otrzymał przez ręce Maryi.

Znaczącym wydarzeniem było spotkanie z Bartłomiejem Garellim, które dało początek salezjańskiemu oratorium i kierunkowało myśl i działania młodego księdza Bosko na pracę młodzieżową. Było to 8 grudnia 1841 roku, w Święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, w zakrystii kościoła św. Franciszka z Asyżu.

Ks. Bosko był żywo zainteresowany tym wszystkim, co działo się w Kościele. Trzeba zaznaczyć, że ten okres charakteryzował się wielkim ruchem maryjnym, który ostatecznie doprowadził do ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny (1854 rok). Warto podkreślić, iż nabożeństwo księdza Bosko ku Niepokalanej podyktowane było szczególnym umiłowaniem i podkreślaniem przez Niego cnoty czystości. Niepokalana jest obrazem tejże.

Nie tylko w tym okresie, ale przez całe życie Ksiądz Bosko przekonany był o niezwykłej interwencji Maryi w dziele salezjańskim. Z tego okresu należy wspomnieć wydarzenie z początku kwietnia 1846 roku, gdy pojawiła się perspektywa stałego miejsca dla Oratorium. Po obejrzeniu nowego miejsca – szopy Pinardiego, we wspomnieniach Ks. Bosko zapisał: „*Przepełniła nas olbrzymia radość i nie wiedzieliśmy jak jej dać upust. Najświętsza Panna, do której modliliśmy się tego ranka przed obrazem Matki Pól, wysłuchała nas. By podziękować Jej, uklękliśmy na trawie po raz ostatni i odmówiliśmy różaniec. Potem rozeszliśmy się do domów.*” Jeszcze jedna myśl księdza Bosko:

„Oświadczam Wam to wobec Boga, że jak tylko jakiś chłopiec wchodzi do domu salezjańskiego, to natychmiast Najświętsza Maryja Panna bierze go pod swoją szczególną opiekę”.

Niepokalana Wspomożycielka (lata 1858 – 1868)

Od 1858 roku zachodzi nowy fakt w pobożności maryjnej ks. Bosko. Zaczyna coraz wyraźniej mówić o Maryi jako Wspomożycielce, która przede wszystkim opiekuje się i wspomaga nie tylko poszczególne osoby, ale cały Kościół, rozumiany jako społeczna i mistyczna jedność Chrystusa zorganizowana pod przewodnictwem Ojca Świętego. Od 26 maja 1862, czyli snu o dwóch kolumnach, eucharystycznej i maryjnej, które stają się oparciem dla łodzi kościoła, do 1868 roku, czyli zakończenia budowy i uroczystej konsekracji bazyliki na Valdocco, ks. Bosko nie rozdziela nigdy imienia Wspomożycielki od Niekokalanej i odwrotnie. Często z jego ust słycać wezwanie Niekokalana Wspomożycielka.

Wspomożycielka Wiernych (lata 1868 – 1888)

9 czerwca 1868 roku, w Turynie na Valdocco, miała miejsce konsekracja Bazyliki Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych. Tego dnia Jej budowniczy przeżywał ogromną radość z tego, że widzi piękną świątynię dedykowaną Wspomożycielce Wiernych. Zapewne miał świadomość, że sama świątynia z kamienia nie wystarczy, że potrzeba jeszcze żywego Kościoła, który będzie kochał i czcił Maryję, szerząc Jej kult po całym świecie. W niespełna rok po konsekracji zwrócił się z prośbą do arcybiskupa Turynu Alessandro Ottaviani Riccardiego o pozwolenie na założenie Stowarzyszenia Maryi Wspomożycielki, z zamiarem ożywiania wiary ludu chrześcijańskiego. Arcybiskup odpowiedział pozytywnie na prośbę Księdza Bosko i dekretem z dnia 18 kwietnia 1869 roku, dał początek Stowarzyszeniu Maryi Wspomożycielki Wiernych. Do końca swoich dni, czyli do 31 stycznia 1888 roku, ksiądz Jan Bosko żył w cieniu bazyliki, którą wystawił na cześć Maryi Wspomożycielki Wiernych i z Jej imieniem na ustach, prosząc wszystkich: *Zaufaj Wspomożycielce a wtedy zobaczysz co to są cuda!*